

Nieuwsbrief, jaargang 17, nr. 3

Inhoud:

Redactie, Voorzitter, Bevers, Beverbabbels, Hordenieuws, Tijdschema

Redactie, Troepnieuws, Rowannieuws, Historie, Boerenkoolmaaltijd, de Pen, Stamgezwam

van de Redactie

Geheel ondergesneeuwd is de Redactie al glijdend bij elkaar gekomen om de eerste Nieuwsbrief van dit jaar in elkaar te zetten. Een nieuw jaar, een nieuw begin en uiteraard weer een heleboel goede voornemens voor 1996! Menigeen heeft een scala aan plannen en ideeën om 1996 een succesvol en geslaagd jaar te maken, zo schieten allerlei acties uit de grond om de groep financieel staande te houden (verderop in de Nieuwsbrief hier meer over) en worden al weer plannen gemaakt voor de zomerkampen. Wij hopen dan ook dat iedereen zich hier weer voor in wil zetten want wij kunnen het met z'n allen natuurlijk zo spetterend maken als we willen! Wees origineel!

Het is inmiddels al weer februari en de kopij voor de eerste nieuwsbrief van het jaar ligt klaar om verwerkt te worden, het resultaat heeft u nu in uw handen. Wij weten echter niet hoe de Nieuwsbrief bevalt, we krijgen nauwelijks reacties. Hoe vindt u de Nieuwsbrief?. Ademloos? Of misschien waardeloos? Te koud of te warm? Zonder sjaal of met sjaal? Krijgt u het TSJAKKA-gevoel als u de nieuwsbrief leest of valt u in slaap? Wij weten het namelijk niet. Uiteraard staat de redactie nog steeds open voor kritiek, reacties of nieuwe ideeën. Deze zijn altijd welkom (of het nou regent of ijzelt, het maakt echt niet uit!).

Al snotterend (allen verkouden) wenst de Redactie u veel leesplezier (gezellig bij de open haard of CV). Wij hopen op mooie verhalen over de sneeuw- & ijspret c.q. de tocht der tochten (Beerenburg Beerenburg, en maar klûnen!) in de volgende kopij, want we hebben eindelijk weer een echte winter! De kopij voor de volgende Nieuwsbrief moet uiterlijk op zaterdag 13 April ingeleverd worden!

Tuut, tuut, tuut, de groeten van...
de Redactie

van de Voorzitter

De feestdagen voorbij, de normale gang van zaken keert weer terug en mijn bezoek aan de tandarts, waarover ik u in de vorige nieuwsbrief met een ietwat bezwaard gemoed vertelde, viel achteraf reuze mee. Een reden temeer om het nieuwe jaar vol goede moed in te gaan. Goede voornemens?, ja vooral er weer een leuk jaar van maken dat lijkt mij wel wat.

In het nieuwe jaar is er ook iets veranderd in de samenstelling van het dagelijks bestuur. Bart Raaijmakers heeft de plaats van Sander Lindhout ingenomen als afgevaardigde van de groepsraad. Sander nogmaals bedankt voor je inzet en de plezierige samenwerking. Daarnaast is de heer Husing bereid gevonden een coördinerende rol te gaan vervullen bij het onderhoud van ons gebouw. Beide veel plezier met deze werkzaamheden toegewenst. Zoals een ieder weet of anders wel kan zien, eindig ik mijn stukjes onzin altijd met "veel plezier".

Ik wens een ieder ook altijd veel plezier bij zijn of haar verblijf bij de Johannes Post Groep. Plezier kan je alleen hebben als je het naar je zin hebt. Naar je zin kun je het alleen hebben als je van je hart

geen moordkuil maakt. Misschien zou een ieder van ons dit als goed voornemen voor 1996 kunnen gebruiken. Ga niet lopen mokken als iets je niet bevalt. Spreek het uit en... kom zo mogelijk met alternatieven, met een beetje goede wil loop je even later weer fluitend in het rond. Met ander woorden op een plezierig jaar hebben we zelf een hoop invloed. Juist daarom zie ik het dit jaar al weer helemaal zitten.

Veel plezier!

Dick van Schaik.

Bevers

Hallo beste lezer,

Hier volgt alweer een verslagje van de daverende activiteiten van de bevers, van de afgelopen tijd. We zijn het nieuwe jaar weer spetterend begonnen, maar we gaan nog iets verder terug, naar de 9e december. Dit is de datum waar het vorige Nieuwsbrief-stukje ophield. Het was de datum van het overvliegen, wat inhield dat de bevers in spé een lichte trappersbaan afmoesten leggen, met ondermeer een "zwevende tafel", en een uit de kluiten gewassen blindspoor. Nadat de overgevlogen bevers hun trui, pet en das hadden gekregen, hebben we met z'n allen geravot op het veld.

Op 23 december is de kerstman op bezoek geweest in de vorm van ons aller Gerben, die in een rood pak, met een zo mogelijk nog dikkere buik als anders de kerstman gestalte gaf. Vooral de baard, die grijs was in plaats van wit, leed onder grote hilariteit van zowel bevers als welpen. Dit laatste vooral omdat het een gezamenlijk programma betrof, zodat welpen en bevers aan het eind van een tocht door het bos mooie kado's in ontvangst konden nemen. Waar de leiding uiteraard ook erg blij mee was. Ook waren er veel ouders aanwezig om van het voorlaatste getuige te zijn, wat door de groep erg op prijs wordt gesteld.

Na de vakantie zijn we zoals eerder gezegd, uitgerust aan een spetterend begin begonnen. Dit begin hield voor de bevers in dat ze hun, in de vakantie opgespaarde energie kwijt konden. Zoals bijvoorbeeld in een touwtrek-wedstrijd tegen de leiders. Of beter gezegd: de lijdens. Onze handen doen nog zeer. Na enkele balspelen en tikkertje gingen we naar binnen om naar de vertelstem van Hester te luisteren, die in geuren en kleuren vertelde van Hotsjietonia, waar Lange Doener woont. Met behulp van een beschildering op de beverkast leefden de jongens zich zo in dat ze er zowaar stil van waren. Waar wij op onze beurt weer stil van werden.

Nadat we gesloten hadden gingen we vrolijk weer naar huis om de week daarop terug te komen om een spannend verhaal te beluisteren over Joost en Wim (Een waar gebeurd verhaal). Deze twee jongens maakten een avontuur mee in een bos, wat vlak bij ons eigen bos is. Toen ze op een schoolkamp waren, gingen ze stiekem het bos in waar ze in aanraking kwamen met dieven van gestolen poppen. Uiteindelijk is alles toen goed gekomen, maar de politie heeft één pop, die deel uitmaakte van de buit nooit gevonden. De speurneuzen verdwenen het bos in om dat avontuur zelf ook eens mee te maken. De pop werd gevonden op het Politiehonden-oefenterrein, hetgeen het geheel nog veel spannender maakte. We dronken met z'n allen warme chocolademelk, om de goede afloop te vieren.

In een bespreking na één van de opkomsten, zijn de exacte data bekend geworden van het zomerkamp voor de bevers. Dit spektakel zal zijn op 30 juni, 1 en 2 juli; we vermelden het alvast, zodat U er rekening mee kunt houden. Ook hebben we het gehad over een kamp in de meivakantie,

maar daarover volgt, net als over het zomerkamp nog verdere informatie.
Tot zover voor deze keer,
meer nieuws in de volgende nieuwsbrief.

Groetjes, de Beverleiding.

Prietpraat/Beverbabbels:

Commentaar op een rond broodje:
“Hij moet aan alle 4 kanten bruin...”

Verstoppertje in het bos:
“Zijn we allemaal goed verstopt?”

Vanachter een boom: “Ja hoor.”

Zomaar een spelletje:
“Wie heeft er gewonnen?”
-“Tja, de winnaar heeft gewonnen.”

Bij het brood bakken:
“Last van de rook?”
-“Ja, het vuur brand in m’n ogen.”

Welpen

Welpen hebben slechts een ding gemeen: ze zijn allemaal tussen de 7 en 11 jaar jong. Dat is het enige houvast dat je hebt als er een nieuwe welp komt kijken. De rest is dan nog een blanco kaart die gaandeweg steeds voller geschreven wordt. Vaak wordt de belangrijkste, inleidende alinea van het hoofdstuk geschreven op de eerste opkomst. De jongen staat, al dan niet in het bezit van een ouder, tot een uur of twee ongemakkelijk om zich heen te kijken. Het moet op hem ook een onwezelijke indruk maken: al die jongens die rennend, schreeuwend, voetballend, lachend, stoeiend en gewoon pratend bezig zijn met het losmaken van de spieren en de stembanden. Om klokslag twee uur lijkt er enige orde in de chaos te komen. Met de nadruk op lijkt, want op het oeroude teken voor de welpen om in de kring te komen staan (Yalahiiiiiii) kijkt men vanuit de vier nesthoeken verbaast om zich heen om vervolgens met een zuinig hiiiiiiiiiiiiiiiiiii een gedeukt ovaal rond de vlaggemast te vormen. De nieuwkomer is zo mogelijk nog verbaasder, want hier had hij natuurlijk nooit op gerekend. Hoort hij er bij? Waar moet hij staan? Moet hij ook door de knieën? Zo ja, hoe? Zo nee, waarom niet? Ik ben de eerste om toe te geven dat dit grotendeels aan ons te wijten is. Het instrueren van de nieuwkomer schiet er door de drukte vaak bij in. Na de opening is het ergste geweest en kan binnen in de kring een rondje namen begonnen worden. De eerste opkomst wordt al vaak een hoop duidelijk over de assertiviteit van de welp in spé. Het aantal malen dat je hem in een uur tot stilte moet manen is een goede graadmeter hiervoor. Ligt dit aantal boven de drie dan is er niets aan de hand en kun je als welpenleiding een stapje terug doen. De voor ons noodzakelijke achtergrond informatie komt dan vaak later wel. Blijkt de welp toch wat afwachtender, wat bijna altijd het geval is, dan proberen we

hem uiteraard op z'n gemak te stellen, z'n intrinsieken te achterhalen en het een en ander uit te leggen. Als zo'n jongen de kans krijgt om iets over zichzelf te vertellen laat hij dat niet vaak voorbij gaan. Dit is goed voor de welp, maar vooral voor ons. Het is voor ons essentieel dat we genoeg over de achtergronden van een welp weten omdat, zoals ik al aangaf, geen enkele welp hetzelfde is. Daarom, beste ouders, is het voor ons belangrijk om het een en ander te weten over de achtergronden en leefomstandigheden van de jongens die wij een paar uur per week onder onze hoede hebben. En als u vindt dat wij eigenlijk van iets op de hoogte gesteld moeten worden, doe het dan vooral. Alle informatie zal uiteraard vertrouwelijk behandeld worden.

Opkomst zaterdag 27-01-1996

Voor deze opkomst hadden wij een bijzonder leuke activiteit gepland, dachten wij. We zouden gipsafdrukken gaan maken van alle gezichten. Vrijdag echter keek ondergetekende naar buiten en zag tot zijn schrik dat hij verbaasd was. Het had die nacht behoorlijk gesneeuwd en voor de eerste keer dit jaar lag er genoeg sneeuw om door het dak van je zojuist gebouwde iglo te gaan. Niks binnen zitten en gipsafdrukken maken dus. Naar buiten en van dit door God geschonken speelgoed genieten! Vlak voor de opkomst gingen we nog snel even met de auto (bedankt Ilse) naar het benzinstation om een paar oude tractor-binnenbanden op te pompen. Na de opening moest uiteraard eerst een wedstrijd voor het nestklassement gehouden worden. Ieder nest moest binnen tien minuten zoveel mogelijk verschillende diersporen in de sneeuw zien te vinden. Nest oranje won deze wedstrijd, zonder vals te spelen door zelf enkele bijzondere diersporen te ontwikkelen. Daarna namen we de opgepompte tractorbanden en een paar oude ski's uit het stamhol mee naar het tunneltje bij Vredeveld. Het talud daar bleek de juiste hellingshoek te hebben om vanaf te glijden, te vallen en te rollen. Als er opnames gemaakt waren voor het Tros-programma "Blij dat ik glij" waren er enkele welpen zeer hoog in het eindklassement geëindigd. Iedereen had het naar zijn zin en de tijd vloog voorbij. Het grote nadeel van sneeuw is dat het smelt als je binnen bij het vuur gaat zitten. Plotseling bleek iedereen doornat en ijskoud. Gelukkig werden de meeste welpen opgehaald. Deze, geïmproviseerde, opkomst was hardstikke leuk en we zullen zeker bekijken of we het in de zomer nog eens een keertje doen.

Namens de hele welpenleiding,
Bart Raaijmakers (Hathi)

Tijdschema redactie

Waarom zit die redactie toch steeds te drammen over het op tijd inleveren van kopij. Nou, wel hierom:

- Inleveren van kopij op vastgestelde zaterdag.
- Zondagochtend: Gerard van den Berg verwerkt dit meteen in zijn PC van 10:00-15:00 uur (en dat op de zondag).
- De daarop volgende zaterdagochtend zit het voltallige team te knippen, plakken, herschrijven, printen, opnieuw in de PC, weer printen, koffie drinken en kopieëren. Dit gebeurt in huize Doornbos/Brands van 11:00-16:30 uur.
- Vervolgens wordt dit meegenomen naar het huis van Margriet Bakker alwaar het wordt gevouwen en geniet. Vanaf heden worden ook de namen erop geschreven, dit om verwarring te voorkomen. En dan kan het de volgende zaterdag al uitgedeeld worden.

Dus als wij zelf de speltakken door de week moeten bellen om een stukje in te leveren loopt het tijdschema ietwat chaotisch.

Gevolg: gestressede Redactie, nog meer koffie en een Nieuwsbrief die een week later verschijnt!

Verkenners

De winter is weer ongelooflijk haar best aan het doen om een nieuw temperatuurrecord te vestigen, echter de verkenners zijn niet te stoppen en gaan er dus elke zaterdag nog flink tegen aan.

Wat hebben we gedaan? Schaatsen, marsepijn bakken in een zelfgemaakte oven, pionieren en de boeren-... boere-... boer-...koolfuif (wat is de juiste spelling volgens het groene boekje? oplossingen naar redactie.

B.koolfuif: De PL's en APL's waren al vroeg present om aardappels te schillen, B.kool schoon maken/snijden en verdere kookklusjes. In het kader van zelfstandigheid hadden de jongens de organisatie zelf in handen en alles was ook vrij goed uitgedacht, natuurlijk hier en daar bijgeschaafd door de leiding want daar zijn wij voor.(yes we are cool)

Kortom; een gezellige avond gehad, hopelijk de ouders ook.

1996: 6 t/m 8 april de HIT in Dwingeloo (geen opkomst)

24 t/m 28 mei het NPK in Anloo

29 juni t/m 06 juli ZOMERKAMP

VOOR DE LAATSTE TWEE GELDT: OPGAVES MOESTEN AL BINNEN ZIJN, HEB JE DAT GEDAAN DAN GA JE MEE EN ONTVANG JE EEN ACCEPTGIRO.

BETALEN IS MEEGAAN, NIET BETALEN WEL OPGEGEVEN IS NIET MEEGAAN.

Verder nog even dit: De verkennersgroep bestaat per 01-01-96 uit 28 verkenners, 4 leiding en geen wachtlijst.

Dit was het dan weer, denk positief: "tsjakka" en jufvrouw Jannie bedankt voor het typewerk.

Frank, Marcel, Johan en Atze.

Rowans

Op zaterdag 13 en 20 januari gingen wij met de rowans een film maken met de titel "JPG Commercial Awards" zoals de titel al zegt is het een film van een show waarin de JPG Commercial awards worden uitgereikt. Het verhaal gaat als zo: Er wordt eerst een aankondigings voor de awards uitgezonden, dan komt er een reclameblok, Waarna verschijnt:

"RA 521 presenteert de JPG Commercial Awards". Daarna worden de eerste 3 awards uitgereikt dan komt er weer reclame voor de inkomsten (eigenlijk om de film wat langer te maken) dan wordt de award voor de beste commercial uitgezonden. Voor het daarop volgende reclameblok wordt er nog een aankondiging voor "The making of de JPG Commercial Awards" wat na de reclame begint. Het script door Dirk-Jan geschreven oefenden we op 13 Januari, we keken wat we nodig hadden en regelden wie wat meenam. Daarmee hadden we alweer een middag vol. Op de 20e was het dan zover! We gingen filmen, iedereen had meegenomen wat hij mee moest nemen, maar er was wel een klein probleempje want Martijn, die nogal wat voor de eerste scene belangrijke spullen mee zou

nemen was ziek, dus die spullen hadden we niet, maar gelukkig maakte dat niet zo heel veel uit. Na hard bezig zijn en vaak het woord "(K/C)UT aan hebben gehoord hadden we alle scènes opgenomen. Nu is het nog wachten op het monteren wat Pieter-Jan gaat doen en dan kunnen we de film op de 12 uur durende videomathon op 2 maart één of meerdere keren gaan bekijken. Na het programma van onszelf op 20 januari had Sander nog wat om te laten zien, namelijk dia's van zijn reis naar Nepal, die heel mooi waren en waarin je heel veel zag van het land en hoe ze leefden, vooral op de dia's van de tocht door de bergen kun je heel mooi zien, dat men hoe hoger je zit, de mensen ook heel anders gaan leven, want zoals de mensen die laag wonen "gewoon rijst eten de mensen die hoger in de bergen wonen aardappelen.

En ik wil Sander dus ook bedanken voor het laten zien van zijn dia's.

Op 27 januari hadden Peter en Erhard programma, we gingen ovens bouwen, maar omdat we die dag niet konden graven, want het vroom nogal hard, maakten we ze van stenen. Na het gewoonlijke overleg aan het begin van de middag gingen, werd ons eerst wat verteld over verschillende ovens en soorten ovens. Toen verdeelden wij ons in 4 groepen van 4 tot 2 personen en gingen wij ovens bouwen van steen, wat gepaard ging met wat gebruikelijk commentaar op elkaar en elkaars oven. Als je klaar was met je oven moest je er een vuur in bouwen en er een pizza op bakken. Dirk-Jan, Rutger en Gert-Jan begonnen daar als eerste mee, maar die hadden overal aan gedacht behalve eraan dat het hardboard dat zij als bakplaat gebruiken niet zo taktisch was en dat het handiger was hem ook van boven in te pakken met folie, die kregen dus heel wat commentaar daarop. Inmiddels waren wij ook aan het bakken en dat ging best redelijk, want wij hadden de pizza met wel 3 lagen folie ingepakt. Na het bakken, wat nog best goed ging al was het -10oC was buiten, voor het gevoel tenminste, na het bakken moest er ook nog opgeruimd worden, dus werden de ovens ingepakt met sneeuw voor het afkoelen, maar dat ging niet zo snel dus je kreeg lekker warme handen bij het opruimen. Na het binnen opgeruimd te hebben en nog wat overleg gingen we sluiten en naar huis.

Historie

VROEGER WAS ALLES ANDERS

Uit het boek: 'Het verkennen voor jongens' door: Lord Baden Powell of Gilwell, 1934

De padvinderswet uit 1934:

- 1 op de eer van een padvinder kan men vertrouwen
- 2 een padvinder is trouw
- 3 het is de plicht van een padvinder zich nuttig te maken
- 4 een padvinder is een vriend voor allen
- 5 een padvinder is ridderlijk
- 6 een padvinder is een dierenvriend
- 7 een padvinder weet orders te gehoorzamen
- 8 een padvinder glimlacht en fluit onder alle moeilijkheden
- 9 een padvinder is spaarzaam
- 10 een padvinder is rein in gedachten, woord en daad.

Neem nu regel 5: vroeger waren er nog draken dus moest de padvinder wel ridderlijk wezen.

Een verhaal uit het handboek:

De ridders waren mannen die nooit dood zeiden voor ze dood waren, ze bleven altijd tot het laatste volhouden. Het is echter een algemeene fout om zich door moeilijkheden en vrees te laten benauwen. Vaak geeft men een werk op, omdat het succes niet onmiddellijk volgt, terwijl bij een beetje langer volhouden het resultaat niet uitbleven zou zijn. Men moet zich op harde arbeid en het uitblijven van succes voorbereiden.

Hebben jullie wel eens de geschiedenis van de twee kikkers gehoord? Twee kikkers gingen op zekeren dag een wandeling maken en kwamen bij een groote schaal met room. Toen ze in de schaal wilden kijken, vielen beide erin. De een zeide: ik ken dit soort water niet. Hoe kan iemand nu in dit goedje zwemmen? Het is nonsens om dit te probeeren. Hij zonk dus naar den bodem en verdronk omdat hij geen moed had. Maar de andere was een flinke kikker en met armen en beenen trachtte hij zoo hard mogelijk te zwemmen om zich boven te houden. Als hij voelde, dat hij zonk, verdubbelde hij zijn pogingen, doch hij gaf den moed niet op. Toen hij tenslotte zoo moe werd, dat hij dacht het te moeten opgeven, gebeurde er iets eigenaardigs. Door zijn geplons met armen en beenen had hij den room gekarnd, zoodat hij plotseling voelde, dat hij veilig en wel op een kluit boter zat!

MORAAL:Als de zaken dus mis loopen, spreek jezelf dan moed in, fluit een deuntje en je zult er wel doorkomen.

EEN BELANGRIJKE STAP OP DEN WEG NAAR SUCCES IS DE EIGENSCHAP VAN TELEURSTELLINGEN TE KUNNEN DRAGEN.

Atze.

Geef de pen eens door...

Mijn naam is Arjen de Jonge, maar voor een aantal J.P.G.-ers ben ik, denk ik, beter bekend als Baloe, omdat ik sinds twee jaar bij de Welpenleiding zit. Zelf ben ik bij scouting gekomen toen ik zeven was.. Na een paar keer te hebben gekeken hoe je met een stel andere jongens in zo'n uniform vuurtje kan branden in het bos was ik verkocht. Nu ben ik twintig, dus een kleine rekensm levert op dat ik al dertien jaar bij de Johannes Post Groep zit. Genoeg verteld nu over scouting, eens kijken wat ik verder uitvoer. Ik doe de HBO-V in Groningen, dit is de opleiding tot verpleegkundige en uiteindelijk wil ik graag op een ambulance werken. Daarvóór heb ik de MDBO-vp in Hoogeveen gedaan en ben ik verpleger geworden. Ik vond zelf dat ik nog niet was uitgeleerd, vandaar de HBO-V. En nog langer geleden heb ik de MAVO gedaan op de C.S.A. Naast scouting heb ik als hobby vissen. Sinds twee en een half jaar heb ik een vaste vriendin genaamd Cindy, die ik heb leren kennen op de MDGO-vp. Meer weet ik nu niet te vertellen, maar als er vragen zijn dan hoor ik het wel.

Na lang denken wie ik nu de pen moet geven, ben ik terrecht gekomen bij Dave Fokkens. Dit is de jongen met wie ik samen aan scouting ben begonnen. Dave, succes!

P.S. Ik moet nog even vertellen dat ik niet alleen bij de welpenleiding zit, maar eens in de week draai ik ook mee met de Stam.

Groeten Arjen de Jonge (Baloe)

Boerenkoolmaaltijd

Alaaf, alaaf, alaaf, alaaf

Om tien uur zou iedereen er zijn om de aardappels te schillen, maar natuurlijk kwam de helft te laat. We begonnen met een kop koffie en taart van Atze (omdat hij vier maanden geleden jarig was). Na de koffie konden we beginnen met aardappels schillen, we zijn daar anderhalf uur mee bezig geweest (de aardappelen lagen al door het hele gebouw heen).

Om half twaalf waren we hier klaar mee en konden we beginnen met het maken van versiering, hout sprokkelen en de boerenkool snijden. Om half een gingen we eten en na het eten konden we de verkenners ruimte leeg halen (de zware planken er uit halen), de verkenners ruimte schoonmaken, tafels neerzetten en een poort maken. Om half vijf werd er ook begonnen met het eten klaarmaken. Om vijf uur kwam prins carnaval uit Verwegistan met zijn lijfwachten op zijn vliegend tapijt aan en we namen met hun door wat zij en de kaderleden die avond moesten doen. Iedereen ging doen wat hij moest doen en weldra kwamen de eerste gasten aan. Ze werden verwelkomt door de prins bij de ingang en konden toen koffie gaan drinken in de welpenruimte. Om kwart over zes kwam de prins binnen om zijn eerste speech te houden (alaaf, alaaf). We konden toen in polonaise naar de verkennersruimte toe waar we gingen eten.

Toen iedereen zat kwam er weer een speech (alaaf, alaaf), er werd een momentje stilte gehouden en er kon worden begonnen met het eten opscheppen. Natuurlijk kwam er een tweede ronde en speciaal voor Wim Hummel kwam er een derde ronde, en toen was het tijd voor de toetjes. Toen iedereen de toetjes ophad kwam er een speech (alaaf, alaaf). De genen die wouden konden nog feesten in de welpenruimte waar ook de prijs voor de best verklede persoon. Er kwam een speech (alaaf, alaaf) en de prijs werd uitgereikt aan het meisje te paard. We konden verder met feesten en er werd weer een speech gehouden (alaaf, alaaf), toen vertrok iedereen en konden we beginnen met het opruimen. Het was een geslaagde middag.

Alex Visser.

Stam

Welkom bij de Stam in 1996. U weet allemaal dat een nieuw jaar kan niet beginnen voordat het lopende is afgesloten. Hoe liep 1995 af bij de Anthonie van Diemenstam? Wel, de laatste opkomst van het jaar werd besteed aan het spelen van gezellige familiespelletjes rond dé opgetuigde groene boom. Mede hierdoor een unieke avond! Traditioneel als de Stam is, begon zij het jaar met een nieuwjaardiner. Zo'n 50 genodigden bezochten de avond. Naast warme soep, rollade en kaasplank was er de keus uit diverse salades: huzaren, eier, zalm, garnaal, ohrid, kerrie, etc.. Een woord van dank en lof gaat naar iedereen (ze weten zelf wel wie) dankzij wie deze avond een succes is geworden. Na het diner heeft de Stam zich ook al weer bezig gehouden met verstoppertje en stokbrood. Marco S. en Wilfred V. wisten op systematische wijze alle ingrediënten voor het genoemde brood in en rond Assen te verspreiden. Na het zoeken vlees en brood lekker opwarmen rond en boven het vuur!

Jawel, lang verwacht, toch gebracht: dé Nachthike van de A.V.D. Op zaterdag 24 februari is het dan weer zover, wie heeft stevige stappers en gaat op pad? Meld je aan bij Wilfred V. tel: (030)*****. Een stukje lopen wordt op unieke wijze gecombineerde met een opdracht of post!

Als we nog dieper in de kristallen bol (lees: glaasje) kijken, zien we de HIT alweer verschijnen, rond

Pasen, begin April, gaat de Stam weer naar Dwingeloo. Als vanouds beleven we daar weer veel lol in en rond het Wagenwiel. Maar hierover een andere keer meer.

Ik zou nog veel langer met u willen praten, maar ik ga me eerst voorbereiden op de Elfstedentocht van '96, dus voorlopig moet u het hier mee doen.

Beste mensen, het is Gelukkig Nieuwjaar!

groeten, uw Stamtammer.